

nedsvis. De beløb, der udbetales i forskud, skal størrelsmæssigt beregnes på grundlag af månedsvise »kvalificerede skøn over behovet for penge i den kommende måned«.

Det fremgår af en særudtalelse i rapporten, at rigsrevisionens repræsentanter tog afstand fra nyordningen, idet man dels mente, at det krævede lovhjemmel for at fortsætte forskudsudbetalingerne, dels pegede på, at anvisning burde ske over giro, bl.a. for at opnå samtidighed, og idet rigsrevisionen ikke fandt det rigtigt, at betydelige statsmidler blev bragt ud af den statslige regie op til 3-4 uger, før midlerne faktisk skulle anvendes.

Ved skrivelse af 18. februar 1976 sendte arbejdsdirektoratet rapporten til arbejdsministeriet og anmodede om arbejdsministeriets godkendelse af den ordning, der foreslås i rapporten, uanset at der efter rigsrevisionens opfattelse ikke var lovhjemmel for den skitserede ordning, hvilket arbejdsdirektoratet i skrivelsen i øvrigt erklærede sig enig i. Man anmodede samtidig arbejdsministeriet om »at kunne drøfte spørgsmålet om en eventuel lovændring samt om en tilkendegivelse fra ministeriet om, hvad der videre burde ske vedrørende den foreslåede ordning om udbetaling via Nationalbanken eller giro«.

Arbejdsministeriet tilkendegav ved skrivelse af 24. marts 1976, at man tog orienteringen til efterretning. Samtidig tilkendegav arbejdsministeriet i skrivelsen, at man »afventer herefter snarest muligt direktoratets motiverede indstilling vedrørende revision af loven. . .« Endelig tilkendegav arbejdsministeriet, at man i øvrigt gerne så en drøftelse »med direktoratet på grundlag af et oplæg fra direktoratet vedrørende« de i skrivelsen nævnte problemer.

Arbejdsdirektoratet udfærdigede herefter cirkulæreskrivelse af 25. marts 1976, hvor den i arbejdsgrupperapporten foreslåede ordning blev iværksat.

4. Af dagpengeredegørelsen fremgår det, at »lovsagen« herefter i årene frem til juni 1977 har været sat i erindring flere gange, ligesom spørgsmålet enkelte gange har været nævnt ved drøftelser i andre sammenhænge i arbejdsministeriet. Efter juni 1977 gik sagen ud af erindring, og der skete ikke yderligere i sagen i arbejdsministeriet, før man i februar 1980 fik en henvendelse fra rigsrevisionen herom.

Det fremgår af bilagsmaterialet til dagpengeredegørelsen, at der i perioden frem til sagen gik ud af erindring har været nogen uklarhed i arbejdsministeriet om, hvorvidt problemerne omkring statstilskuddene til dagpenge indgik i de problemer, der skulle behandles i et underudvalg (»Kaj Nielsen-udvalget«) under »Arbejdsformidlingsudvalget«. Det fremgår af »Kaj Nielsen-udvalget«s betænkning, at udvalget gik ud fra, at spørgsålet om revision af bestemmelserne om arbejdsløhedsforsikringens refusionsregler blev overvejet i et i 1975 nedsat udvalg vedrørende arbejdsløhedsforsikringen (»Trier-udvalget«). Trier-udvalgets betænkning omhandler ikke spørgsmålet om refusionsreglerne.

I arbejdsdirektoratet oprettedes der efter modtagelsen af arbejdsministeriets skrivelse af 24. marts 1976 en sag om lovspørgsmålet. I denne sag findes enkelte bilag vedrørende revision af standardvedtægten og et enkelt udateret dokument med udkast til en lovskitse vedrørende § 79. Sagen henlægges i 1977 og ses ikke siden genoptaget.

Spørgsmålet dukkede først op igen i direktoratet, da rigsrevisionen i juni 1979 skrev til direktoratet om finansieringen af arbejdsløhedsunderstøttelsen.

Rigsrevisionen modtog genpart af arbejdsministeriets skrivelse af 24. marts 1976 til arbejdsdirektoratet. Det førte til, at man i rigsrevisionen overvejede, hvorvidt sagen på dette grundlag skulle tages op til nærmere behandling, men det blev besluttet, at man indtil videre burde koncentrere sig om tilsynet med arbejdsløhedsforsikringen.

Det rejste lovhjemmelspørgsmål blev ikke nærmere overvejet.

Herefter ses sagen ikke behandlet i rigsrevisionen igen før i oktober 1978.

5. På finanslovene frem til og med finansloven for 1976-77 omtales tilskudsordningen kun som refusion og a conto-refusion.

På finansloven for 1977-78 findes der samme omtale af tilskudskontoen, men i forslaget til tillægsbevillingslov er som anmærkning II anført:

»Efter ændring af de regnskabsmæssige bestemmelser for de statsanerkendte arbejdsløhedskasser pr. 1. april 1976 tilfalder de statsanerkendte arbejdsløhedskassers renteindtægter fra modtagne forskud på refusion